

Нъ най-напредъ проводи той двамина съ прокламаціи (обявленія) тамъ, чрезъ кои-то да ся дигатъ на оръжие, обаче не бѣхъ отбрани за това дѣло достойни чловѣцы: Единъ-тъ бѣше хайдутинъ, кой-то бѣше ся предалъ на пѣянство, и кой-то като бѣше ся единъ пѣтъ упилъ, ударихъ Турцы-тъ на него и го убихъ, другій-тъ пакъ бѣше калугеринъ, кой-то като остана самъ уплаши ся и недерзна нищо да захване. Следъ това проводи Яковъ нѣколицина други наоружены чловѣцы повторително; тѣи отидохъ въ Босня, намѣрихъ единъ хараджия, кой-то бѣше излѣгалъ да събира харачъ-тъ, и като го убихъ, побунихъ за часъ нѣколко села; обаче Турцы-тъ чтомъ излѣзнахъ връхъ тѣхъ и ги тутакси умирихъ. Най-после направи Яковъ една гимна, съ коѣ-то можаше да принисва войнство презъ Дринъ въ Босня. И така съ таѣ пренесе той на онаѣ странѣ до 1000 души, и направи до рѣкъ-тъ единъ добъръ обкопъ, кой-то утвърди съ нѣколко топове.

Дето че си мисляше той че ще може чрезъ таѣ утвърденѣ точкѣ да побуни Християны-тъ въ Босня, не успѣ нищо, зашто-то Турцы-тъ побързахъ и му излѣзохъ на срѣщъ. Най-напредъ заградихъ тѣи тоя обкопъ и го взѣхъ, после си приминахъ сами презъ рѣкъ-тъ на сѣрбскѣ странѣ. И така на мѣсто да види Яковъ сега успѣхъ-тъ на предузятіе-то си, стана да мисли, какъ ще ся брани и какъ ще може да уварди градъ-тъ Лозница.

Кара Георгій нечака много, въ му дойде тутакси на помощъ. Той му проводи едно отдѣление войнство отъ Ужицъ и то сѣ пригот-